

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/159/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014689
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014689.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondillovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.X.XXXX vo C. D., bytom E. F. C. XXX, o návrhu odsúdeného na skončenie kontroly technickými prostriedkami, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 26.5.2023, sp. zn. 2PP/151/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 66 odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 23 odsek 1 písmeno b), odsek 3 zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami končí sa kontrola technickými prostriedkami – zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby, ktorá bola odsúdenému A. B. nariadená uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18.10.2022, sp. zn. 2PP/151/2022.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) uznesením zo dňa 26.5.2023, sp. zn. 2PP/151/2022 vyslovil, že podľa § 66 odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 23 odsek 1 písmeno b) zákona o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami nariaďuje skončenie kontroly technickými prostriedkami – zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby, ktorá bola odsúdenému A. B. (ďalej len „odsúdený“) nariadená uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 2PP/151/2022 -77 z 18.10.2022 a na ktorú bolo naviazané obmedzenie spočívajúce v zákaze opustiť územie Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu aj materiálnu podmienku na ukončenie kontroly technickými prostriedkami, keďže už uplynula doba dvoch tretín z uloženého trestu, odsúdený je od októbra 2022 evidovaný na úrade práce, pohybuje sa v nerizikovom sociálnom prostredí, s probačným úradníkom spolupracuje a nedopustil sa žiadneho trestného činu ani priestupku. Okresný súd vyhovel žiadosti odsúdeného a zrušil kontrolu technickými prostriedkami, pričom mal za to, že dodržiavanie zákazu opustiť územie Slovenskej republiky platilo len počas vykonávania kontroly technickými prostriedkami, preto zrušil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze opustiť územie Slovenskej republiky. Odsúdený má prísľub zamestnať sa v zahraničí, preto by podľa okresného súdu nebolo v prospech odsúdeného dodržiavanie zákazu opustiť územie Slovenskej republiky pred povinnosťou zamestnať sa v skúšobnej dobe, keďže odsúdený poukazoval na skutočnosť, že žije v okrese s nízkou možnosťou nájsť si zamestnanie.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia na verejnom zasadnutí prokurátor podal sťažnosť a odsúdený sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Prokurátor podanú sťažnosť odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 31.7.2023. V sťažnosti namietol, že súd síce nerozhodol o zrušení zákazu opustiť územie Slovenskej republiky, avšak konštatoval jeho naviazanie na kontrolu technickými prostriedkami, ktorej zrušením uvedený

zákaz už nemá žiadnu oporu. Takýto výrok súdu je zmätočný a v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. Z Trestného zákona a zákona č. 78/2015 Z.z. vyplýva, že kontrola technickými prostriedkami je iba činnosťou slúžiacou na kontrolu súdom uložených zákazov, povinností alebo obmedzení, pričom v prípade skončenia uvedenej kontroly samotný zákaz, povinnosť alebo obmedzenie nezaniká, keďže tieto nie sú naviazané na samotnú kontrolu technickými prostriedkami, ale na súdom uloženú skúšobnú dobu. Prokurátor nesúhlasil ani so samotným skončením kontroly technickými prostriedkami, nakoľko odsúdený ako jediný dôvod na ukončenie tejto kontroly uviedol potrebu zamestnať sa v zahraničí. Vzhľadom k tomu, že odsúdenému zostane uložený zákaz opustiť územie Slovenskej republiky, dodržiavanie tohto zákazu je reálne možné kontrolovať iba prostredníctvom zariadenia na určenie polohy. Prokurátor navrhol napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušiť a žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Odsúdenému a jeho obhajcovi bola sťažnosť prokurátora doručená dňa 14.8.2023, pričom k podanej sťažnosti sa odsúdený nevyjadril.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 odsek 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 odsek 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a odsek 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného poriadku, ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba – prokurátor podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je z časti dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 2PP/151/2022 zo dňa 18.10.2022, právoplatným dňa 18.10.2022, podľa § 66 odsek 1 písmeno c), odsek 2 Trestného zákona podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, počas ktorej bolo odsúdenému zakázané stretávať sa so spoluodsúdenými, prikázané zamestnať sa a zakázané opustiť územie Slovenskej republiky. Odsúdenému bola podľa § 66 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nariadená kontrola dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami.

Odsúdený bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody za zločin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu, nakoľko pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, kde je zo zákona podmienené takéto podmienene prepustenie súčasným nariadením

kontroly technickými prostriedkami. V prípade takéhoto podmieneného prepustenia možno skončiť kontrolu technickými prostriedkami najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak kontrolovaná osoba počas kontroly výkonu rozhodnutia technickými prostriedkami spôsobom svojho života preukázala, že kontrola technickými prostriedkami nie je potrebná.

Aj krajský súd mal rovnako ako okresný súd preukázané, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre skončenie kontroly technickými prostriedkami, a to že uplynula doba, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmieneného trestu, keďže táto doba uplynula dňa 2.4.2023. U odsúdeného, ktorý bol podmienne prepustený pri odsúdení za zločin, po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu a musel mať nariadenú kontrolu technickými prostriedkami, bolo možné skončiť takúto kontrolu technickými prostriedkami po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám trestu.

Okresný súd správne vyhodnotil aj splnenie materiálnej podmienky na skončenie kontroly technickými prostriedkami, keďže odsúdený počas kontroly rozhodnutia technickými prostriedkami spôsobom svojho života preukázal, že takáto kontrola už nie je potrebná, nakoľko dodržiava uložené príkazy a zákazy, pohybuje sa v nerizikovom sociálnom prostredí, s probačným úradníkom spolupracuje, nedopustil sa žiadneho trestného činu ani priestupku.

Okresný súd správne uviedol, že pri podmienenom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, v prípade, že sú mu ukladané nejaké obmedzenia alebo povinnosti podľa § 51 odsek 3 alebo odsek 4 Trestného zákona, tieto obmedzenia alebo povinnosti nie je možné a Trestný zákon ani nepočíta s možnosťou, aby ich súd počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia rušil, či menil. Následne však okresný súd nesprávne vyhodnotil, že kontrola technickými prostriedkami bola naviazaná len na zákaz opustiť územie Slovenskej republiky. Hoci uznesenie okresného súdu o podmienenom prepustení odsúdeného obsahovalo výrok, že odsúdenému sa podľa § 66 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nariaďuje kontrola dodržiavania zákazu opustiť územie Slovenskej republiky technickými prostriedkami, neznamená to, že skončením kontroly technickými prostriedkami sa ruší zákaz opustiť územie Slovenskej republiky, už aj s poukazom na to, že odsúdenému bol zákaz opustiť územie Slovenskej republiky uložený ako osobitné obmedzenie podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 3 Trestného zákona. Interpretácia okresného súdu, že je v prospech odsúdeného, aby bolo uprednostnené dodržanie príkazu zamestnať sa v skúšobnej dobe pred porušením zákazu opustiť územie Slovenskej republiky, keď si chce nájsť odsúdený zamestnanie v cudzine, neobstojí. Trestný zákon nepripúšťa zrušenie alebo zmenu uložených obmedzení, či povinností v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, umožňuje len po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám trestu, aby nebol odsúdený už kontrolovaný technickými prostriedkami. Odsúdený tak po uplynutí doby dvoch tretín trestu dostáva benefit v tom, že nemusí nosiť tzv. elektronický náramok, ak spôsobom svojho života preukázal, že takáto kontrola nie je potrebná, avšak počas celej skúšobnej doby musí dodržiavať uložené povinnosti alebo obmedzenia, inak by sa vystavoval riziku nariadenia zvyšku trestu odňatia slobody.

Krajský súd sa tak stotožnil so sťažnosťou prokurátora v časti, že výrok napadnutého uznesenia je v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona a zákona č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami, nakoľko z Trestného zákona a zákona č. 78/2015 Z.z. vyplýva, že kontrola technickými prostriedkami je iba činnosťou slúžiacou na kontrolu súdom uložených zákazov, povinností alebo obmedzení, pričom v prípade skončenia uvedenej kontroly samotný zákaz, povinnosť alebo obmedzenie nezaniká, keďže tieto nie sú naviazané na samotnú kontrolu technickými prostriedkami, ale na súdom uloženú skúšobnú dobu.

Krajský súd sa však nestotožnil so sťažnosťou prokurátora v časti, že kontrolu technickými prostriedkami u odsúdeného nemožno skončiť, keďže odsúdený ako dôvod na ukončenie tejto kontroly uviedol potrebu zamestnať sa v zahraničí, a že dodržiavanie tohto zákazu je reálne možné kontrolovať iba prostredníctvom zariadenia na určenie polohy. Keďže odsúdený doterajším spôsobom života preukázal, že kontrola technickými prostriedkami nie je potrebná, krajský súd mal dôvodne za to, že kontrolu technickými prostriedkami je možné skončiť, pričom je plne na zodpovednosti odsúdeného, aby všetky mu uložené príkazy a zákazy počas skúšobnej doby plnil aj bez toho, že bude kontrolovaný tzv. elektronickým náramkom, inak by dal príčinu na to, aby súd rozhodoval o nariadení zvyšku trestu odňatia slobody. Čo sa týka možnosti zamestnania odsúdeného, tento má možnosť zamestnať sa na území celej Slovenskej republiky, keďže poukazoval na nízku zamestnanosť v jeho okrese.

Na základe vyššie uvedených dôvodoch krajský súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu podľa § 194 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku a sám vo veci rozhodol tak, že odsúdenému za splnenia formálnej aj materiálnej podmienky skončil kontrolu technickými prostriedkami, ktoré rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.